

[Krag.]

— i Overensstemmelse for øvrigt med, hvad vi foreslog i 1931 — Skattelettelsen, som man nu skrider til, fordelt paa faste Ejendomme baade i Kommune og i Amt, men vi maa jo erkende, at der er visse Vanskeligheder forbundet med Gennemførelsen af Skattelettelser baade for Sognekommuner og for Amtskommuner som Følge af den store Uensartethed i Beskatningen, der først og fremmest findes i Sognekommunerne. Om dette Spørgsmaal har den højtærede Indenrigsminister og jeg jo tidligere haft Lejlighed til at forhandle ved den første Behandling af vort Forslag om en permanent Nedsættelse af Ejendomsbeskatningen for Landet, som jeg nylig har henvist til, og jeg skal ikke genopfriske dette Problem.

For at undgaa de Vanskeligheder ved Nedsættelsen, som vilde opstaa for Sognekommunernes Vedkommende som Følge af den uligeartede Vækst, der har fundet Sted gennem Krigsaarene, og som for Resten allerede var til Stede med Hensyn til Ejendomsbeskatningen før Krigen, saa indskrænker man sig her til at foreslaa Lettelsen tilvejebragt alene med Hensyn til Amternes Beskatning af fast Ejendom. Men ogsaa her er det utvivlsomt saaledes, at ret stor Ulighed vil opstaa, ikke blot med Hensyn til Lettelsens absolutte Beløb i de forskellige Amter, men ogsaa med Hensyn til det Minimum, hvortil Beskatningen efter Lettelsens Gennemførelse vil blive nedbragt. Men naar man har valgt Amterne, er det jo under Hensyn til, at Ulighederne der dog ikke er saa store med Hensyn til Beskatning af fast Ejendom, som Tilfældet er i Sognekommunerne. Der findes ikke i Amternes Kreds et Fænomen som f. Eks. Gentofte i Kredsen af Sognekommuner, og heller ikke vil Forskellen i Nedsættelsens absolutte Beløb eller i den Minimumspercent, hvortil man naar, blive saa voldsom, naar man holder sig til Amterne alene, som Tilfældet vilde være, hvis Nedsættelsen ogsaa omfattede Sognekommunerne, det indrømmer jeg. Men jeg maa vedvarende være af den Opfattelse, som jeg hævdede ved Behandlingen af det Forslag, hvortil jeg gentagende har henvist, at der, hvor Stigningen i Ejendomsbeskatningen ikke har været væsentlig under Krigen og i Efterkrigstidsperioden, har man ingenlunde Krav paa en saa omfattende Nedsættelse, som Tilfældet er i saadanne Kommuner, hvor Ejendommene har maattet bære en overordentlig væsentlig Del af Tidens voksende Byrder. Da man saaledes vil knytte Lettelsen af Ejendomsbeskatningen

alene til Amterne, har det været nødvendigt at ophæve § 50 i Landkommunalloven og overføre de 5,8 Mill. Kr., som af Amterne er lignet i sidste Skatteaar paa Sognekommunerne i Amtet, til den direkte Ejendomsbeskatning til Amterne, og det sker jo bl. a. i Erkendelse af, at det ikke vilde være heldigt eller neppe betryggende med Hensyn til en fuldt ud forsvarlig fremtidig Økonomi indenfor Amtsforvaltningen, om enhver direkte Ligning fra Amternes Side helt skulde bortfalde i den nærmest kommende Tid; det vilde det neppe være og ud fra vor Betragtning absolut heller ikke under Hensyn til den Ændring i Valgmaaden til Amtsrådene, som ved den nylig vedtagne Lov er gennemført.

Ved denne Ophævelse af § 50 i den gamle Landkommunallov indtræder der en Lettelse for Skatteyderne i Sognekommunerne paa 2—3 Mill. Kr., en Lettelse i Skattebyrden, som ikke maa omsættes i nye Udgifter, men som efter Forslaget virkelig skal medføre Skattnedsættelse, saaledes at der altsaa ogsaa af Indkomstskatten i Kommunerne sker en Reduktion, som i hvert Fald ikke alle Vegne vil være af helt ringe Betydning.

Dernæst indtræder der jo, som den ærede Ordfører for Udvalget har redegjort for, en Lettelse ogsaa af Bygningsskatten i Landkommunerne, idet Ejendomsskyldpromillen nedsættes fra de hidtil gældende $\frac{3}{4}$ af Grundskyldpromillen til $\frac{2}{5}$. Alleerede dette betyder noget, men væsentligt mere betyder de ændrede Regler for Beregningen af det Grundlag, paa hvilket Bygningsskatten skal udredes, idet man i Stedet for at trække Jordværdien + et Beløb paa mellem 3 000 og 5 000 Kr. fra den samlede Vurdering, nu skal fratække det dobbelte af Jordværdien + 5 000 Kr., før man kommer til det Beløb, hvoraf Ejendomsskylden, eller, som jeg vil foretrække at sige det, Bygningsskatten skal beregnes. Ved denne ændrede Fremgangsmaade elimineres faktisk Bygningsskatten for det meget, meget store Flertal af Landbrugsejendomme, og jeg ser i og for sig en Retfærdighedshandling deri, thi der er jo ikke megen Ræson i at beskatte den Landbruger, der holder sine Bygninger i god Stand og fornyer dem rimeligt, til Fordel for den Landbruger, som lader sine Bygninger forfalde, selv om han i øvrigt passer sin Bedrift forsvarligt. Altsaa, for det store, store Flertal af Landbrugsejendomme vil gennem dette Forslag Bygningsskatterne bortfalde; nogle Landbrugsejendomme kan der naturligvis blive tilbage,